

ระบบการศึกษาประเทศสิงคโปร์

สถาบันในสิงคโปร์แบ่งเป็นโรงเรียนประถม มัธยม วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย สถาบันรัฐบาลได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลทั้งหมด สถาบันเอกชนได้รับเงินสนับสนุนบางส่วนจากรัฐบาล แต่บริหารโดยคณะกรรมการซึ่งเป็นเอกชน นอกจากนี้ยังมีสถาบันอิสระซึ่งบริหารและกำหนดนโยบายรวมถึงหลักสูตรเองทั้งสิ้น ประเทศสิงคโปร์มีโรงเรียนประถม 178 แห่ง มัธยม 156 แห่ง วิทยาลัย 18 แห่ง โพลีเทคนิค 5 แห่ง และมหาวิทยาลัยอีก 3 แห่ง

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์นั้นแบ่งเป็นภาคการศึกษาขั้นพื้นฐาน 10 ปี คือชั้นประถม 6 ปี และชั้นมัธยม 4 ปี จากนั้นนักศึกษาอาจจะเรียนอาชีวศึกษา เทคนิค เตรียมอุดมศึกษา หรือหลักสูตรเสริมจากมัธยมศึกษาเพิ่มเติมก็ได้ ซึ่งมีทั้งสถาบันรัฐบาลและเอกชน สถาบันรัฐบาลนั้นจะได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลทั้งหมด ส่วนสถาบันเอกชนนั้นอาจได้รับเงินจากรัฐบาลเพียงบางส่วนเท่านั้น และบริหารงานโดยเอกชน

ในประเทศสิงคโปร์นั้นมีโรงเรียนประถม 178 แห่ง มัธยม 156 แห่ง วิทยาลัย 18 แห่ง โพลีเทคนิค 5 แห่ง และมีมหาวิทยาลัยเพียง 3 แห่งเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งนี้ไม่มีนโยบายรับนักศึกษาต่างชาติ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีสถาบันต่างๆ จากทั่วโลกมาตั้งเป็นวิทยาเขตในสิงคโปร์เพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่ต้องการศึกษาในประเทศสิงคโปร์

ระดับอนุบาล

เป็นการดำเนินการโดยเอกชนเป็นส่วนใหญ่ เป็นการเรียนเพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมในการเข้าศึกษาชั้นประถม ศึกษาโดยรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี การเรียนการสอนมี 5 วันต่อสัปดาห์ 1 วันมีสองช่วงและใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ครึ่งถึง 4 ชั่วโมงต่อช่วง หลักสูตรมักประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษและภาษาที่สอง การรับสมัครขึ้นอยู่กับแต่ละสถาบัน ศูนย์ดูแลเด็กส่วนใหญ่สามารถรับนักเรียนได้ตลอดปีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาที่มี

ระดับประถมศึกษา

นักเรียนจะใช้เวลาทั้งหมด 6 ปี ประถม 1 ถึง 4 (Primary 1-4) แบ่งเป็นประถมศึกษาตอนต้น 4 ปี ตั้งแต่ประถม 1 ถึง 4 (Primary 1-4) และประถมศึกษาตอนปลายอีก 2 ปี คือประถม 5 และ 6 (Primary 5-6)

การเรียนในระดับนี้จะเน้นที่ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ เด็กนักเรียนจะเรียนวิชาต่างๆ ไปเหมือนกันเพื่อให้มีพื้นฐานที่แข็งแกร่งในด้านภาษาอังกฤษ ภาษาแม่และคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ก็ยังมีวิชาเสริมอื่นๆ อีก เช่น ศิลปะและงานฝีมือ สังคมศาสตร์ จริยธรรม ดนตรี และพลศึกษา ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์จะเริ่มเรียนกันในชั้นประถม 3 มีงานโปรเจกต์ที่ได้รับมอบหมายบ้าง ระหว่างการเรียนการสอน แต่ก็ไม่มีผลต่อการสอบประเมินผล

เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำศักยภาพของตนออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นักเรียนจะถูกขัดเกลาคำความสามารถและความถนัดของตน ดังนั้นเมื่อจบชั้นประถม 4 จะมีการแบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 แผนการเรียน ดังนี้

- EM 1 สำหรับนักเรียนที่ทำคะแนนดีในภาษาอังกฤษ ภาษาที่สองและคณิตศาสตร์ และจะได้เรียนภาษาอังกฤษและภาษาที่สองในระดับสูง
- EM 2 เป็นระดับมาตรฐานของนักเรียนส่วนใหญ่
- EM 3 สำหรับนักเรียนที่ไม่ถนัดทางด้านภาษาและคณิตศาสตร์ ซึ่งจะได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ส่วนวิชาภาษาแม่จะเน้นที่ทักษะการพูดและการอ่านและฟังเพื่อความเข้าใจ

หลังจากสิ้นสุดการสอบประถม 6 ภายในสถาบัน นักเรียนจะมีการสอบอีกครั้งที่เรียกว่า PSLE (Primary School Leaving Examination) คือการสอบแข่งขันทั่วประเทศเพื่อขึ้นชั้นมัธยมที่เลือกไว้หนึ่งในหก (ให้เลือกช่วงเดือนสิงหาคมของปีที่นั่งสอบ)

ระดับมัธยมศึกษา (อายุระหว่าง 12 - 15 ปี)

แบ่งเป็น 4 หลักสูตร ตามความสามารถความถนัดและผลการสอบช่วงประถม
ศึกษา

รายชื่อสถาบันที่มีชื่อตามลำดับความนิยม

สถาบันประถมศึกษา	สถาบันมัธยมศึกษา	สถาบัน
Junior College		
1.Ai Tong JC	1.Dunman High	1.Hwa Chong
2.Anglo-Chinese (Primary) JC	2.Nanyang Girls' High	2.National
3.Anglo-Chinese Junior Secondary	3.Raffles Girls'	
3.Raffles JC		
4.Canossa Convent Primary JC	4.Raffles Institution	4.Temasek
5.Catholic High (Primary) High	5.The Chinese	
5.Victoria JC		

หลักสูตรปกติ หลักสูตรพิเศษ (4 ปี)

หลักสูตรปกติจะต้องนั่งสอบ GCE "O" Level ในมัธยมชั้นปีที่ 4 หลักสูตร
พิเศษเป็นหลักสูตรที่นักเรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษและอีกหนึ่งภาษาในชั้นสูงกว่า
หลักสูตรปกติจะต้องนั่งสอบ GCE "O" Level ในมัธยมชั้นปีที่ 4 เช่นกัน
นักเรียนในสองแผนนี้จะเรียนวิชาทั้งหมด 7-8 วิชา ทั้งนี้เด็กที่มีผลการเรียนดีเป็น
พิเศษอาจจะได้เรียนถึง 9 วิชา โดยมีวิชาที่เรียนให้ได้สมดุลกันดังนี้ □ วิชาภาษา 2
วิชา (ภาษาอังกฤษและภาษาแม่)

- วิชาด้านมนุษยศาสตร์ และวิชาบังคับเลือกทางด้านนี้อีกวิชา (วรรณกรรม
ประวัติศาสตร์ หรือภูมิศาสตร์)

- คณิตศาสตร์ และวิชาเลือกระหว่างคณิตศาสตร์เสริมหรือวิชาเลือกเสรี 1
วิชา

- วิชาบังคับเลือกสายวิทยาศาสตร์ 1 วิชา (ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี
วิทยาศาสตร์รวม)

หลักสูตรธรรมดา (แผนวิชาการ / แผนเทคนิค)

- สำหรับหลักสูตรธรรมดา นักเรียนสามารถเลือกแผนวิชาการ (Normal
Academic) หรือเทคนิค (Normal Technical) ซึ่งจะต้องสอบ GCE "N" Level เมื่อ
เรียนครบ 4 ปี และสอบ GCE "O" Level เมื่อครบปีการศึกษาที่ 5

- นักเรียนในแผนวิชาการจะได้เรียนวิชาที่เน้นความรู้ทางด้านวิชาการใน
ขณะที่นักศึกษาแผนเทคนิคได้เรียนรู้เน้นทักษะทางด้านเทคนิคการอาชีพศึกษา
เช่น วิทยาศาสตร์ การศึกษาด้านเทคนิค ศิลปะและดีไซน์ อาหารและโภชนาการ
และ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารสำนักงาน

- สำหรับนักเรียนที่ได้ผลการสอบ GCE "O" level ที่ดีสามารถศึกษาต่อในจ
เนียร์คอลเลจ โพลีเทคนิค หรือสถาบันเทคนิคได้ ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถสอบ
ผ่านได้ในปีที่ 5 ก็มีทางเลือกที่จะศึกษาต่อทางด้านเทคนิคและอาชีพในสถาบัน
อาชีพศึกษา (Institute of Technical Education หรือ ITE)

- นักเรียนที่เรียนหลักสูตรธรรมดาสามารถมีโอกาสข้ามมาอยู่หลักสูตรปกติ
หรือหลักสูตรพิเศษในกรณีที่ทำคะแนนได้ดีในมัธยมปีที่ 1 และ ปีที่ 2

สำหรับนักเรียนต่างชาติมีสิทธิ์เลือกวิชาภาษาต่างชาติอื่นมาแทนวิชา
ภาษาแม่ (จีน มาเลย์ หรืออินเดียน) ที่ทางสิงคโปร์จัดไว้ได้ ภาษาไทยก็เป็นหนึ่งใน
บรรดาภาษาต่างประเทศซึ่งนักศึกษาสามารถเลือกสอบ GCE O Level ได้ ซึ่งจะ
ช่วยให้นักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาไทยมาแล้วมีเวลาทุ่มเทให้กับวิชาอื่นที่ยากกว่า

นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรู้เท่าเทียมกับนักศึกษาใน
ประเทศไทยเพราะตำราที่ใช้เป็นของกระทรวงศึกษาธิการของไทยเช่นกัน

ทำให้นักศึกษาไม่มีปัญหาเมื่อเดินทางกลับมาเรียนหรือทำงานในประเทศไทย

ภาคการศึกษา

ภาคเรียนแบ่งเป็น 4 เทอม ระหว่างเทอมจะปิดให้นักศึกษาพักดังนี้

มกราคม - มีนาคม เรียน 10 สัปดาห์ พัก 1 สัปดาห์

มีนาคม - มิถุนายน เรียน 10 สัปดาห์ พัก 4 สัปดาห์

กรกฎาคม - กันยายน เรียน 10 สัปดาห์ พัก 1 สัปดาห์

กันยายน - ธันวาคม เรียน 10 สัปดาห์ พัก 6 สัปดาห์

โดยทั่วไปนักศึกษาจะเริ่มเรียน 07.20 น. ถึง 1.30 น. หรือ 2.00 น.

งานโปรเจ็คเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรออกแบบมาเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการค้นหาความสัมพันธ์ของความรู้เฉพาะทางต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ปรับปรุงทักษะการสื่อสาร (ทั้งด้านการพูดและเขียน) ปลูกฝังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และพัฒนาความอยากรู้อยากเห็นด้วยตนเอง (self-directed inquiry) และทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life-long learning skills) นักเรียนจะได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของทั้งกระบวนการและผลผลิต งานโปรเจ็คจะถูกบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนตั้งแต่ ปี 2546 และมีผลต่อการเข้ามหาวิทยาลัยของชาติตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นไป

สถาบันศึกษาด้านเทคนิค (ITE - Institute of Technical Education) (อายุ 17 ปีขึ้นไป)

สถาบันนี้จะให้ความรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมที่จะออกไปประกอบอาชีพหรือผู้ที่ทำงานแล้วให้มีทั้งความรู้และทักษะการทำงานด้านเทคนิคที่เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมภาคต่างๆ สถาบันมีทั้งหลักสูตรการอบรมองค์ความรู้แบบเต็มเวลา การฝึกงานสำหรับนักเรียน และการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ทำงานอยู่

โพลีเทคนิค (อายุระหว่าง 17 - 19 ปี)

สิงคโปร์โพลีเทคนิค จีแอนโพลีเทคนิค เตมาเล็กโพลีเทคนิค นานยางโพลีเทคนิค และ รีฟิบบิลิคโพลีเทคนิค ตั้งเพื่อจัดหลักสูตรการศึกษาฝึกอบรมที่หลากหลายให้แก่นักศึกษาที่ต้องการฝึกปฎิบัติฝีมือในระดับประกาศนียบัตร

เพื่อรองรับนักศึกษาที่สอบผ่าน GCE O และ A Level และนักศึกษาจาก ITE โพลีเทคนิคทั้ง 5 มีหลักสูตรที่หลากหลาย เช่น วิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ บัญชี พาณิชยน์วิ วารสารศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เทคโนโลยีชีวะวิทยา เคมี วิศวกรรมศาสตร์ การออกแบบสื่อดิจิตอล วิทยาศาสตร์ประยุกต์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการสื่อสารโทรคมนาคม

มหาวิทยาลัย (อายุ 19 ปีขึ้นไป)

National University of Singapore (NUS) คือมหาวิทยาลัยแรกและเก่าแก่ที่สุดของประเทศสิงคโปร์

Nanyang Technological University (NTU) คือมหาวิทยาลัยที่เปิดในปี ค.ศ. 1991 ซึ่งดั้งเดิมคือ Nanyang Technological Institute (NTI) เปิดเมื่อปี ค.ศ. 1981

Singapore Management University (SMU) คือมหาวิทยาลัยเปิดด้วยการลงทุนและสนับสนุนจากรัฐบาล

National Institute of Education (NIE) เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย (NTU) หลักสูตร 4 ปี เน้นการสอนเพื่อจะเป็นอาจารย์

มหาวิทยาลัยนานาชาติ

นอกจากมหาวิทยาลัยของสิงคโปร์เองแล้ว ยังมีมหาวิทยาลัยระดับโลกให้เลือกศึกษา ตัวอย่างเช่น สูดยอต MBA จากยุโรปอย่าง INSEAD ที่ลงทุนถึง 60 ล้านสิงคโปร์ดอลลาร์ในการสร้างวิทยาเขตเต็มรูปแบบแห่งแรกในเอเชียและศูนย์กลางวิทยาศาสตร์ ในปี 2543 University of Chicago Graduate School of Business ได้เลือกที่จะตั้งวิทยาเขตในสิงคโปร์ นับเป็นครั้งแรกที่มีมหาวิทยาลัยจาก

อเมริกาตั้งวิทยาเขตเป็นการถาวรในเอเชีย

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอื่นๆที่ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาของสิงคโปร์อีก ได้แก่ Wharton School of the University of Pennsylvania สถาบัน MIT (Massachusetts Institute of Technology) และ Technische Universiteit Eindhoven เป็นต้น

สถาบันสอนภาษา

สิงคโปร์มีสถาบันสอนภาษามากมายสำหรับทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เมื่อเรียนจบสถาบันจะออกประกาศนียบัตร (Certificate of Achievement) ให้ บางสถาบันอาจมีการทดสอบและออกใบประกาศนียบัตรที่รับรองโดย มหาวิทยาลัยต่างประเทศ

หลักสูตรวิชา

สถาบันส่วนใหญ่มีให้เลือกทั้งภาคปกติและภาคค่ำสำหรับทั้งเด็กและผู้ใหญ่ หลักสูตรก็มีหลากหลายตั้งแต่ ภาษาอังกฤษทั่วไป การเขียน การใช้ ภาษาอังกฤษที่สถาบันและที่ทำงาน เกมส์และละครสำหรับเด็ก หลักสูตร สำหรับผู้ใหญ่มักเน้นที่ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสารและการนำเสนอ ทักษะการขายและการต่อรอง เป็นต้น ทั้งนี้แต่ละห้องเรียนจะมีนักศึกษาประมาณ 10 – 15 คน และจะมีการทดสอบก่อนเริ่มเรียนเพื่อจัดชั้นเรียนที่เหมาะสมให้

ค่าเล่าเรียน

ค่าเรียนสำหรับภาคปกติจะอยู่ที่ 300 – 800 ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อภาคเรียนซึ่งมีระยะเวลาประมาณ 11- 12 สัปดาห์ ในขณะที่ค่าเรียนในภาคค่ำจะเท่ากับ 800 – 1,800 ดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อ 5 – 14 สัปดาห์ โดยปกติค่าเล่าเรียนจะรวมค่าลงทะเบียนและอุปกรณ์เอกสารประกอบการเรียนด้วย แต่ละบทเรียนอาจใช้เวลา 1 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 3 ชั่วโมง และจัดให้มีการเรียนอาทิตย์ละครั้ง สองครั้งต่ออาทิตย์ หรือถึง 5 วันต่ออาทิตย์สำหรับภาคปกติ สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนแบบเป็นส่วนตัวก็สามารถทำได้โดยมีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ 90 ถึง 300 ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อชั่วโมง